

robbanószereket használják. Hallunk ellenaknákról, amelyeket a másik oldalról fúrnak és megtudjuk, hogy a küzdelemben a siker bizonyos körülmények között attól függ, hogy melyik fél tudja hamarabb az ellenséges állások alá fúrni pusztulással telt aknáit.

Ezek mellett az aknák mellett nagy szerepe van a védelemben a röpitő aknának, az úgynevezett *szárazföldi torpedónak*. A röpitő aknát már régóta használják a várharcokban és olyan helyeken rakják le, amerre a támadónak okvetlenül el kell haladnia a várharc eszközeinek és módszereinek az állásharcba való átvitelével itt is helyt talált a röpitő akna. Ezt olyan módon helyezik el, hogy az állásokhoz vezető utakat árkokkal látják el. Ezekbe helyezik el a tengeri aknához minden tekintetben hasonló aknát, az árkot azután deszkával és rőzsével befödik és gondosan eltakarják. Ha a támadó most a rőzsére vagy a deszkára lép, egy gyújtóhorgot hoz működésbe, amely fölrobbantja az akna robbanóanyagát. Az akna fölrobban, a deszkát vagy rőzsét nagy erővel szétszórja és a közelben minden élő lényt elpusztít. Mivel azonban az olyan akna, amelyet így közvetlenül működésbe lehet hozni, könnyen veszedelmet hozhat a saját csapatokra is, ahol csak lehet, a kikötőbejáratnál elhelyezett tengeri aknához hasonlóan, az aknát *villamosárammal robbantják föl*. Ebben az esetben természetesen villamosvezetékekkel kell összekötni az aknát és a figyelő őrneket abban a pillanatban kell az áramot bekapcsolni, amikor a támadó az aknára ér. Ugy látszik, az ilyenfajta aknák kiváló szerepeket játszanak *Przemysl* környékén, ami érthetővé teszi az ostromlók borzalmas veszteségeit. Az aknát azonban úgy a németek, mint a franciák és angolok állásaiban is használják a drótsövényekkel kapcsolatban.

A franciaországi és a lengyelországi harcokról szóló jelentések egészen új támadó- és védelmi eszközökről számolnak be, amelyeket nevezetesen a németek használnak. Nem tudjuk, mik ezek az eszközök és a találgatások nem vezetnének célra. Az oroszok torpedóhoz hasonlítják azokat az *aknagránátokat*, amelyeket a németek használnak. A háboru előtt különböző országokban kísérleteztek új, különösen hatásos pusztítóeszközökkel. A legismertebbek egyike az az aknagránát, amelyet *Aasen* dán mérnök talált föl és amelyet a villamosárammal fölgyújtott röpitőaknához hasonlóan hoznak működésbe. Az áram azonban nem magát az aknát robbantja föl, hanem csak annak egy puskaportöltését; ez rendkívül hatásos robbanóanyag közé rakott, 400 ólomgolyóval töltött srappelszerű lövedéket dob föl. A lövedék keresztülzszakítja a földet, függőlegesen a magasba emelkedik egy méterre a földtől, mintán ilyen hosszú láncra van kötve. Itt az emberi test ellen való leghatásosabb magasságban robban föl; a 400 golyó embermagasságban minden irányban szétszóródik a terepen, amelyet valóságos *golyózápporral* borít. Miután az *Aasen*-féle aknagránátot már két év óta ismerik és kipróbálták, lehet, hogy a mostani háboruban már használják is.

A védekezés rendkívül hatásos eszközeivel szemben természetesen szükségessé válik a támadás eszközeinek a tökéletesítése is, különösen a lövészárkok ostrománál. A japáni háboru utmutatásul szolgál ezirányban is: *Port-Arthurnál* föltámadt a régen mellőzött *kézigránát*. *Kondratenko* tábornok, *Port-Arthur* tulajdonképeni védelmezője, az 1904. szeptemberében a vár körül folytatott harcokban alkalmazta először a kézi bombákat. *A gránát azért vált szükségessé mert pótolni kellett az ágyutüzet* mert ez nem kísérheti a támadást az utolsó pillanatig és a védelmet sem támogathatja a végsőkig.

Azok az eredmények, amelyeket úgy az oroszok, mint a japánok a háboru közben rögtönzött kézi- és mozsárgránátokkal értek, természetesen tovább buzdította a föltalálókát. *Krupp* például már 1907-ben *bomba-ágyut* gyártott, amely magas ívelésben és elegendő célbiztossággal dobja ki a lövedéket.

KORZÓ-MOZI

Igazgató VAS SÁNDOR.

Telefon 11-85.

Szerdán és csütörtökön

Két nagy szenzáció!

Repülés a hazáért.

Büntügyi dráma 3 felvonásban.

A 40 éves asszony.

Nordisk dráma 4 felvonásban.

Valamint az új
kísérő műsor!

Előadások 5, 7 és 9 órakor

Rendes helyárak!

A 80 kilogram nehéz lövedéket 300 méternyi-re lehet dobni, bármilyen földzék mögé. A szerkezet olyan keskeny, hogy minden futóárókban elhelyezhetik. Hatása a hatalmas robbanóanyag erején és a légnyomáson alapszik. A közelében élő lény nem maradhat meg. Meglehet, hogy a németek torpedói és aknagránátjai, amelyekről az oroszok és a franciák rémülettel telt esodálattal beszélnek, messze túlnőttek ezeken a kezdő kísérleteken, úgy az alkalmazásuk módjában, mint hatásukban.

ZSIDÓORSZÁG VISSZAÁLLITÁSI KÉRDÉSE.

Londonból jelentik: A *Globe* ajánlja, hogy *Palesztinából* legyen *Zsidóország (Zion)*, *Jeruzsálem fővárossal*. Ugy látszik, hogy az angolok érzik, hogy Palesztinában nem vehetik meg a lábukat, dacára, hogy Egyiptom annektálási kérdésével ezt is rendezni akarták, — saját javukra és nehogy török befolyás érvényesüljön, Anglia szívesen belemenne a *Globe* által fölvetett megoldásba.

ELSÜLYEDT OLASZ HAJÓ.

Bécsből jelentik: A *Varese* nevű génuai gőzhajó tizenhétcadikán, délben a ködös időben egyenesen beleszaladt egy aknába. A hajó elsüllyedt. A legénységből csupán egy ember menekült meg.

Revans a magyar határon.

Azon az estén, amikor beköszöntött a béke ünnepe a kárpáti harctereken, az oroszok vad támadást intéztek ellenünk. Az oroszok magatartására most megadtuk a méltó választ. A *revans* a fronton folyt le és a kárpáti ütközetek véres krónikájában szinte egyedül álló. A *küzdelem az oroszok karácsonyi ünnepét három nappal megelőzve kezdődött*. Négy — kitünő kondícióban levő — gyalogságunk ásta be magát jó fedezékekbe ezen a vonalon. *Útegeink egy hegyoldatban voltak beágyazva* és onnan okádták a gyilkos tüzet az orosz hadállások felé. Két nap és két éjszaka szünet nélkül tüzeltek egymásra az ellenfelek. Mi nagyon óvatosan és szivós kitarással haladtunk mind előbbre. *Katonáink derékig érő hóban kuszta az orosz pozíciók felé* és minden figyelmeztetés dacára egyre bátrabban közelítették meg az oroszok elhelyezkedési vonalát. Az ellenség az ünnep előtti folytonos támadásaival a mi teljes kifárasztásunkat célozta. Terve azonban csődöt mondott, mivel csapataink valami babonás erőtől fütve csaptak át a harmadik nap alkonyatán támadásba és mire leszállt az este, pokoli tüzelestől visszhangzott az egész vidék.

A harc harmadik napjának délutánján az ezredek parancsnoka *kilenc tagu járort* küldött ki az ekkor már veszedelmes közelségben levő ellenséges hadállások precíz földterítésére. A kis csapat vezetője egy tiszthelyettes, *O. K. volt*. A bátor és elszánt katoná, akit sportkörökben nagyon jól ismernek és aki Magyarország egyik leghíresebb hegymászója és nyújtótornásza, vitéz csapatával egészen közel férközött az orosz lövészárkokhoz. Süppedő hóban kuszta, meredek utakon ereszkedtek alá, veszélyes terepeken gázoltak keresztül, de nem riadtak vissza semmitől. A mint egy kisebb erdőből a fák előtti tisztásra értek, két orosz őrszemmel találkoztak. Az oroszokra nem volt szabad löni. Csöndben, minden nagyobb zaj nélkül kellett a két embert megközelíteni és lefűlelni. Ez meg is történt. Az orosz járőrökkel birokra keltek a mieink és rövid ellentámas után földre tepertek őket.

A kis csapat szakaszvezetője — véletlenül egy zempléni zsidó szatócs — azonnal felismerte az orosz foglyokban hitsorsosait és lengyel zsargonban beszélni kezdett velük. Az orosz katonák nagyon megörültek a találkozásnak és mindenekelőtt arra kérték a mi ka-